

β) Μεταφ., ὁ μετ' ἐπιδημίαν χολέρας ἐπιζήσας Θεσσ. ('Ανατ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γκουσγκούνης Ἀθῆν. Θεσσ. (Λάρ.) Μακεδ. (Κοζ.) Σπέτσ. Στερελλ. (Λαμ.) Γουσγκούνης Ἀθῆν. Ἡπ. (Κόνιτσ.) Μακεδ. (Θεσσαλον.) Στερελλ. (Μαρκόπ.)

γκουζγκούνισμα τό, ἐνιαχ. γκουζγκούν'σμα Μακεδ. (Βόιον).

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ ο υ ζ γ κ ο υ ν η ς, τὸ ὅπ. βλ.

Ἐπιμελής ἔρευνα, ψάξιμο.

γκούζι τό ἐνιαχ. γούζι Πελοπν. (Κάμπος Λακων. Μάν.) γούζι Πελοπν. (Ξεχώρ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Τὸ σχοινίον μετ' ὁποῖον δένουν τὰ δεμάτια μετ' ὅσους ἐνθ' ἄν.: *Φέρτε κανέτα γούζι νὰ κουβαλήσουμε τίς λουπινοκαλαμιές Ξεχώρ.*

γκούι μόρ. Αἴγιν. Πελοπν. (Βασαρ.) κούι Θράκ. (Αὐδήμ.) Κύπρ. Μύκ. Νάξ. Πελοπν. (Μάν. κ.ά.) Στερελλ. (Παρνασσ.) γκού ἄγν. τόπ.

Λέξις πεποιημένη. Πβ. τὸ ἀρχ. κ ο ῖ.

1) Ἐπὶ τοῦ γρυλλισμοῦ τῶν χοίρων ἐνθ' ἄν.: *Εἴχαμε γενική σφαγή τῶν χοίρων θρήνος καὶ πανηγύρι μετ' ὅσους γκούι τῶν γουρουνιῶν Πελοπν. (Βασαρ.)* Θὰ σὲ κάμω κούι-κούι (= θὰ σὲ σφάξω ὡς χοῖρον) εἰς τὴν παιδικὴν γλῶσσαν Κύπρ. || Παροιμ. *Τοῦ γουρουνιοῦ καὶ τὴ μύτη καὶ τ' ἀφτιά νὰ τοῦ κόψης, γκούι θὰ κάνη* (ἐπὶ ἀνθρώπου πείσμονος) Αἴγιν. || Αἴνιγμ.

Εἶναι ἓνα πραγματάκι, | πουρπατεῖ 'ς τοῦ χουραφάκι καὶ φουνάζει κούι-κούι | καὶ κανεὶς δὲν τοῦ ἀκούει (ὁ χοῖρος) Θράκ. (Αὐδήμ.) 2) Ἐπίκλησις χοίρου Κύπρ.: *Κούι-κούι.*

γκουι τό ἐνιαχ. κούιν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ μορ. γ κ ο ῖ ι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ κ ο ῖ ι.

Ὁ χοῖρος εἰς τὴν παιδικὴν γλῶσσαν. Συνών. γ ο ῖ τ ς.

γκουιάτα ἡ Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Μακεδ. (Κοζ.)

Ἐκ τοῦ Ἀλβαν. *g u a j e* = φλοιός, δέρμα.

1) Ἀσθένεια καὶ πληγὴ τῶν δακτύλων Μακεδ. (Κοζ.): *"Εσπασι τοῦ χέρ' σ' πὸν μάζουνιν ἀπ' α' γκουιάτα;* 2) Παρωνυχία Ἡπ. Συνών. *μεθ' ὅστρα, νταλάκι, ὁ λογυρίστρα, παρανυχίδα, τριγυρίστρα.*

γκούιζα ἡ Πελοπν. (Μαντίν.) γκούιζα Πελοπν. (Μάναρ.)

Ἐκ τοῦ μορ. γ κ ο ῖ ι.

1) Ἡ παιδιὰ *γ ο υ ρ ο υ ν ῖ τ σ α* B2β, τὸ ὅπ. βλ., Πελοπν. (Μάναρ.) 2) Ἡ παιδιὰ *γ ο υ ρ ο υ ν ῖ τ σ α* B2 Πελοπν. (Μάναρ. Μαντίν.)

γκουίζω ἐνιαχ. γουίζω Ἀνδρ. (Κόρθ.) γουίζ-ζω Κῶς (Καρδάμ.)

Ἐκ τοῦ μορ. γ κ ο ῖ ι.

1) Ἐπὶ χοίρου γρυλλίζω Ἀνδρ. (Κόρθ.) 2) Ἐπὶ παιδίου, ψελλίζω τοὺς πρώτους φθόγγους Κῶς (Καρδάμ.)

γκούισμα τό ἐνιαχ. γούισμα Κῶς (Καρδάμ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ κ ο υ ῖ ζ ω.

Τὸ πρῶτον ψέλλισμα μωροῦ ἐνθ' ἄν.: *"Αοῖσεν δὰ γουί-σματα τὸ μωρό σ-σας.*

γκουλές ὁ Μακεδ. (Δρυμ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *g ü l l e* = σφαῖρα βλήμα πυροβόλου.

1) Βλήμα πυροβόλου. 2) Στρογγυλὴ πέτρα μετ' ὅσους ἐνθ' ἄν. παιδιὰ ἐπαιζαν βόλους.

γκούλια ἡ, Μακεδ. (Δοξᾶτ.)

Πιθανὸν ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ὁ λ ῖ ο ς = γυμνός.

Γ α λ λ ο π ο ῦ λ λ α, τὸ ὅπ. βλ.

γκουμαράτα ἡ Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Ὀξύν. Σταγιάδ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *g u m a r a d a* = σωρός λίθων εἰς νεόσπαρτον ἀγρόν.

Σωρός λίθων σχηματιζόμενος ἐκ τῶν ἐξαγομένων κατὰ τὴν καλλιέργειαν ἀγρῶν καὶ, γενικώτερον, πᾶς σωρός λίθων ἐνθ' ἄν. Συνών. *ἀ ρ μ α κ ᾶ ς 1, β ο λ ε ὅ ς 1.*

γκούμας ὁ Ἴων. (Ἀλάτσατ.) Θράκ. (Σουφλ.) Μακεδ. (Θεσσαλον.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ Ἀλβαν. *g u m* = ἄνθρωπος ἰδιόρρυθμος παράξενος χονδροειδής

1) Ἀνθρωπος παχὺς Ἴων. (Ἀλάτσατ.) Μακεδ. 2) Ἀνθρωπος χονδροειδής ἄξεστος ἐνθ' ἄν.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Ὁ τοῦ Γκούμα Ζάκ. Μαθράκ. Μακεδ. (Βόιον Κοζ.) Πελοπν. (Κρήν.) Ὁ τ' Γκούμα τοῦ Π'γάδ' Μακεδ. (Βόιον) Ὁ τοῦ Α'θαρ' τ' Γκούμα Ἡπ. (Δωδών.) Ὁ Γκούμα Ράχ' Θεσσ. (Συκαμν.) Ὁ τὸ Γκούμα Ἡπ., Γκούμας δ' ἐπίσης καὶ ὡς ἐπών. πολλαχ. καὶ ὡς παρωνύμ. Εὐβ. (Στεν.) Μήλ. Πελοπν. (Γαργαλ. Ξηροκ.) Στερελλ. (Καρ.)

γκούπ-γκούπ μόρ. σύνθηθ. γκούπου-γκούπου Στερελλ. (Ἀκαρναν.) κ.ά. γκόπου Στερελλ. (Αἰτωλ.) γκόπ Λεξ. Μπριγκ.

Λέξις πεποιημένη.

Ἐπὶ τοῦ ἤχου τοῦ παραγομένου ἐπὶ κτυπωμένου ἀντικειμένου ἐνθ' ἄν.: *Ἀκούει γκούπου-γκούπου σὰν γυναῖκες ποὺ ἐπλεναν* Στερελλ. (Ἀκαρναν.) Πβ. γ κ ᾶ π-γ κ ο ῖ π.

γκούπιζα ἡ, ἐνιαχ. γκούπ'ζα Μακεδ. (Βόιον Δαμασκ.) κούπ'ζα Στερελλ. (Δεσφ.) γκούμπ'ζα Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Τρικοκκ. κ.ά.) γούβ'ζα Α. Ρουμελ. (Κα-Θεσσ. (Καβακλ.) Θεσσ. (Καλαμπάκ.) *goub'sa* Θεσσ. (Καλαμπάκ.)

Ἐκ τοῦ Σλαβ. *g u b e z i* = κοιλότης κορμοῦ δένδρου, κουφάλα.

1) Ξύλινον βαθύ ποιμενικὸν πινάκιον Α. Ρουμελ. (Καβακλ.) Θεσσ. (Καλαμπάκ.) Μακεδ. (Βόιον Γήλοφ. Δαμασκ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Τρικοκκ. κ.ά.): *Ἡ γκούμπ'ζα γένιτι ἀπὸν δέντρον, φτιλιά, σφιντάν' καὶ καρεὰ καὶ ἄλλα ξύλα* Δασοχώρ. 2) Τὸ ἐνιαχὸν ὅστουν Στερελλ. (Δεσφ.) Συνών. κ ο ῦ τ ι κ α ς.

γκουμπιζοσκέπαρνο τό, ἐνιαχ. γκουμπ'ζοσκέπαρνο Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ κ ο ῦ μ π ι ζ α καὶ σ κ ε π ᾶ ρ ν ι.